

תרנית מדעית

של רינאק היחה חוננת את נצחונה המונטר, בפרט לאחר שנמצאו גם נשק וכלי־בית שונים. אז הומין רינאק את קמיל יוליאן ושניהם חברו דיווח מפורט ומקורי והגישו אותו לאקדמיה המדעית הצרפתית בפאריס. אולם בכוקר לא עבות גילה יוליאן על נבי אחת הסבלאות את רומית. הדבר היה לפלא בעיני החוקרים, והאקדמיה הצרפתית שלחה את דיסו לברוק את כל האוביקטים והנה גלה שכל התגליות היו מוויפות.

הפרוס רינאק ויוליאן עומדים

במרדס, אולם פרוס דיסו חוזר ומכריו בשקט ציני ממש, כי פלאי־הארכיולוגיה הו סקורם בתקופת... הנשיא דומרג, לרגל הענין הזה הפכו ישיבות־האקדמיה הצרפתית ולהיות דבר של חוכא ואטלולה, כי המלומדים נתפלנו כאילו לשתי סחנות: גלוסליסטים ואנטיגלוסליסטים. סערת־צהוק נתעוררה עם הדין וחשבון שנמסר עיי פרוס דפרה, שנמע מטעם האקדמיה לשם בדיקה מעולה של התגליות. הוא פתח בהרצאה לאמר: אין כל ספק כי הלבנים ושאר דברי־החסירות אנם בני הזמן החדש ביותר, כי נוכחתי לדעת נשלא נחבשו בקרקע לא במשך הימים האחרונים ולא במשך החדשים האחרונים. גרטה היה כי הצרק עם הגלוסליסטים, אולם הפרופיסור המשיך לאמר: אולם אין כל ספק, כי מה שנחפר אינו אלא בן 25 שנה. פרוס רינאק וחסידיו עזבו ברונה את האולם, בפאריס מחכים, כטובן, בקוצר־רוח ליסוטה של הסנסציה הזו.

בזמן ואחרון נעלחה בפאריס חרמית מדעית, אשר כמה לא נשמעה משכבר הימים. שני דארכיאלוגים הידועים פרוס שלמה רינאק וקמיל יוליאן נפלו קרבן לרמאים, אשר התעום והביאו גם נוקים להנהלת בית־הנכאח המפורסם לזכר, וזה המעשה: ב־1924 קבל פרוס רינאק הודעה מאת ראש עירית גלוסל, כי במקום זה נמצאו בשדה אחד האכרים שני קברים קדמונים, פרוס רינאק שלח מיד את אחד מעוזריו למקום הנעדה, אולם הלה לא התפעל ביותר לרגל. המציאה הזו, וכתב דו"ח מפורט ממראה־עניו והסתלק, דומה היה, כי בזה הועמד הענין על המונטר, אולם כעבור זמן ידוע קבל רינאק סכתב נוסף ובו הודעה, כי האכר גילה קברים חדשים. עוזרו של רינאק יצא שנית לבקר בעיירה והעלה בחקירו־תיו, כי על הקברים נחרתו כתבות באותיות סוזרות וכלתי ידועות, לשמע הידיעה היו בא רינאק עצמו אל העיירה ושם המתין לו איזה דיר מרלט, אשר עסק כבר בהפירות אלה. רינאק העטיק חקר בטבלאות והעלה, כי האותיות הם בכתב פוניקי־צורי עתיק, הוא שמה לקראת התגלית הזו כמוצא שלל רב, שכן הדבר הזה יכול היה לשמש סיוע לתורתו, כי התרבות האירופית היחה גיונית כהרבה מתרבותם של הפוניקים. הוא הצמער מאד, כי הטבלאות היו בנות תקופה מאוחרת, אולם גרלה שמהתו כאשר נמצאו טבלאות חרשות ידוקא בנות תקופה קדומה מאד, מימי הפריחה של התרבות הפונית. עוד מעט ותורתו